

Sygn. akt. III Kp 1165/10

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

dnia 18 listopada 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Tomasz Błoński

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 9 listopada 2010 roku, sygn. akt V Ds. 41/10 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **Ł. K.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k. i art. 258 § 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **23 lutego 2011 r.** tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 26 sierpnia 2010 r. sygn. akt V Kp 1640/10 wobec **Ł. K.**, s. A. i B. z domu Z., urodzonego (...) we W.,

podejrzanego o to, że:

I. w okresie od sierpnia 2009 r. do grudnia 2009 r. we W. i innych miejscowościach brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej założonej i kierowanej przez A. A. (2) ps. (...), w której skład między innymi wchodził K. P. ps. (...), B. K., K. B. ps. (...), S. P. ps. (...), M. P. ps. (...), której celem było popełnianie przestępstw polegających na wewnątrzspółnotowym nabyciu z Holandii oraz obrocie na terenie Polski znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany i heroiny oraz substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i (...),

tj. o czyn z art. 258§1 kk

II. w okresie od czerwca 2009 do grudnia 2009 r. poprzez przejścia graniczne w O. i Z., działając czynem ciągłym, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. A. (2) oraz innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, nie mniej niż ośmiokrotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium Holandii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej znacznych ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż **40.000,00 gramów**, w ten sposób, że przebywając w Holandii nabyte przez A. A. (2) ww. środki odurzające ukrywał w nadkolu samochodu marki M. o nr rej. (...), a następnie poprzez terytorium Niemiec przewoził je do Rzeczypospolitej Polskiej, po czym przekazywał je A. A. (2),

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

III. w okresie od czerwca 2009 r. do grudnia 2009 r. w P., W. i innych miejscowościach, działając czynem ciągłym, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu z A. A. (2) i B. K. oraz M. P. brał udział w obrocie znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż **2.000,00 gram**, w ten sposób, że nabywał wspólnie z ww. osobami nabywał od R. P. ww. substancję psychotropową, przewoził do W., przechowywał, a następnie przekazywał A. A. (2) i M. P.

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2010 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia zastosował wobec Ł. K. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

9 listopada 2010 r. do tutejszego Sądu wpłynął wniosek Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu w kwestii przedłużenia tymczasowego aresztowania wobec Ł. K. na okres kolejnych trzech miesięcy, tj. do dnia 23 lutego 2011 r. We wniosku, złożonym na zasadzie art. 263 § 2 k.p.k., podniesiono, iż istnieje potrzeba wykonania czynności procesowych, których dotychczas nie przeprowadzono.

Wniosek ten zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki, na jakie powoływano się przy stosowaniu tymczasowego aresztowania są w dalszym ciągu aktualne. Spełniona jest dyrektywa ogólna, wyrażona w przepisie art. 249 § 1 k.p.k., mianowicie fakt popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw został uprawdopodobniony w stopniu znacznym. Świadczą o tym wyniki dotychczas przeprowadzonego postępowania dowodowego, w szczególności w postaci wyników przeszukań, zabezpieczonych podczas nich dowodów rzeczowych, wyjaśnień współpodejrzanych m.in. M. P., B. K., K. B., R. P., zgromadzonych w sprawie opinii biegłych, w tym opinii z zakresu fizykochemii.

Aby w sposób prawidłowy ukończyć postępowanie przygotowawcze należy wykonać jeszcze szereg czynności procesowych, które zostały określone we wniosku Prokuratora. Czynności te, to zatrzymanie i ogłoszenie zarzutów kolejnym osobom współdziałającym w przestępczym procederze, uzyskanie zleconych opinii biegłych, w tym opinii biegłych lekarzy psychiatrów dotyczących podejrzanego, uzyskanie analizy kryminalnej bilingów połączeń telefonicznych, przeprowadzenie konfrontacji. W terminie zakreślonym w poprzednim postanowieniu o stosowaniu wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania wykonywane były inne konieczne czynności procesowe, organowi prowadzącemu śledztwo nie można zatem zarzucić opieszałości w działaniu, a okoliczności przemawiające za przedłużeniem tymczasowego aresztowania, uznać można za "szczególne", w myśl przepisu art. 263 § 2 k.p.k.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadnia, w ocenie Sądu Okręgowego, przekonanie, iż w dalszym ciągu istnieją przesłanki określone w art. 249 § 1 k.p.k. i 258 § 1 i § 2 k.p.k. uzasadniające potrzebę stosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż zachodzi duże prawdopodobieństwo popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu czynów. Charakter stawianych podejrzanemu zarzutów, w tym udział w zorganizowanej grupie przestępczej oraz grożąca mu surowa kara pozbawienia wolności uzasadniają przekonanie, iż podejrzany na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości. Nadto w dalszym ciągu nie zachodzą przy tym okoliczności wymienione w art. 259 k.p.k..

Mając zatem na uwadze, iż środki zapobiegawcze o mniej dolegliwym charakterze niż środek zastosowany, mogły by nie wypełnić swej roli, tj. nie zabezpieczyć w sposób prawidłowy toczącego się postępowania, Sąd – działając na podstawie powołanych przepisów - orzekł jak na wstępie.